

Sămânța discordiei
(Die Saat des Widerspruchs)

Phoenix, Arizona, SUA
18 ianuarie 1965

Pentru seara aceasta am ales un text scurt pe care vreau să-l citesc, dacă este în voia Domnului, pentru a vedea legătura. Mai întâi voi citi din Matei 13 de la vers. 24 până la 30 și mai târziu de la vers. 36 până la 40. Eu încep cu vers. 24 din Matei 13. Ascultați bine, când este citit Cuvântul. Cuvintele mele vor da greș, ale Lui nu.

Isus le-a pus înainte o altă pildă, și le-a zis: „Împărăția cerurilor se aseamănă cu un om care a semănat o sămânță bună în țarina lui. Dar, pe când dormeau oamenii, a venit vrăjmașul lui, a semănat neghină între grâu, și a plecat. Când au răsărit firele de grâu și au făcut rod, a ieșit la iveală și neghina. Robii stăpânului casei au venit, și i-au zis: „Doamne, n-ai semănat sămânță bună în țarina ta? De unde are dar neghină?“ El le-a răspuns: „Un vrăjmaș a făcut lucrul acesta.“ Și robii i-au zis: „Vrei dar să mergem s-o smulgem?“ „Nu“, le-a zis el, „ca nu cumva, smulgând neghina, să smulgeți și grâul împreună cu ea. Lăsați-le să crească amândouă împreună până la seceriș; și, la vremea secerișului, voi spune secerătorilor: „Smulgeți întâi neghina, și legați-o în snopi, ca s-o ardem, iar grâul strângeți-l în grânarul meu.“

Ați observat: „Smulgeți întâi neghina, și legați-o în snopi!“? Eu am citit aceasta într-o seară, când am fost în munții Catalina și eram în rugăciune, și ceva deosebit a venit peste mine. Eu m-am gândit ce Cuvânt aş putea să citesc pentru a prezenta astă seară. După ce am coborât, am găsit cuvântul *discordie*. Eu am luat lexiconul și am căutat ce înseamnă cuvântul *discordie*. După lexiconul de Webster înseamnă „a semăna neînțelegeri“ „a fi contradictoriu“; „neînțelegeri, a semăna altceva“ sau „a fi opus lucrurilor care sunt deja prezente“. Astfel m-am gândit să numesc tema din seara aceasta „Sămânța discordiei“. Eu mă încred că Domnul binecuvântează Cuvântul Său, în timp ce noi vom vorbi despre aceasta.

Noi mai știm că El a explicat și a prezentat în vers. 36-43, cum

s-a copt această sămânță. Noi am ajuns aici, deci vrem să citim: *Atunci Isus a dat drumul noroadelor, și a intrat în casă. Ucenicii Lui s-au apropiat de El, și I-au zis: „Tâlcuiește-ne pilda cu neghina din țarină.” EL le-a răspuns: „Cel ce seamănă sămânță bună, este Fiul omului. Țarina este lumea; sămânța bună, sunt fiii împărăției; neghina, sunt fiii celui rău. Vrăjmașul, care a semănat-o, este Diavolul; secerișul, este sfârșitul veacului; secerătorii, sunt îngerii. Deci, cum se smulge neghina și se arde în foc, așa va fi și la sfârșitul veacului. Fiul omului va trimite pe îngerii Săi, și ei vor smulge din Împărăția Lui toate lucrurile, care sunt pricină de păcătuire și pe cei ce săvârșesc fărâdelegea, și-i vor arunca în cuptorul aprins; acolo va fi plânsul și scrișnirea dinților. Atunci cei neprihăniți vor străluci ca soarele în Împărăția Tatălui lor. Cine are urechi de auzit, să audă.*

Deoarece însuși Isus a tălmăcit această pildă, de aceea cunoaștem însemnătatea ei. În timp ce ne ocupăm de semănarea sămânței și de seceriș, El a tălmăcit-o deja. Eu cred că deși Isus a spus această pildă în timpul Lui, totuși s-a referit la sfârșitul lumii sau la sfârșitul epocii, și anume la ziua aceasta. Eu cred că acest text din seara aceasta se potrivește exact pentru ceasul acesta în care trăim, pentru că Isus a spus aici clar, că semănarea va avea loc la sfârșitul lumii. La sfârșit va fi adunat grâul și neghina care va fi arsă. Grâul însă va fi luat în Împărăția Lui. Așa cred că a fost.

Mai este un text biblic care mă face să cred aceasta. Eu mi l-am notat. Este Matei 24, 24 unde este vorba despre sămânța discordiei. Isus a spus că cele două vor fi așa de aproape una de alta, încât chiar și cei aleși ar fi înșelați dacă ar fi cu puțință. Ele sunt aproape la fel. Într-un alt text stă scris că ploaia cade peste cei drepți și peste cei nedrepți. Eu îmi mai amintesc de prima mea trăire când eram la penticostali. Era în Mishawaka, Indiana. Eu am fost la o conferință într-o sală care era aproximativ la fel de mare ca aceasta. S-au adunat din nord și din sud. Din cauza diferențelor rasiale trebuiau să se întâlnească acolo. Existau două direcții principale la frații penticostali. Eu nu auzim niciodată de ei și nici nu-i întâlneam. Acolo am auzit pentru prima dată vorbirea în limbi. La conferință am șezut în ultimul rând. Pentru că nu eram membru la ei, ci numai un tânăr predicator baptist, m-am așezat în spate. Eu îmi mai aduc aminte că nu știam deloc despre ce este vorba,

când am auzit pentru prima dată vorbindu-se în limbi. Doi bărbați care ședeau în față, participau la aceasta. Unul vorbea în limbi, celălalt tălmăcea ceea ce spunea el. Eu începusem să cercetez Biblia cum puteam, și am constatat că este conform Scripturii. Exact aceasta trebuia să facă Duhul Sfânt conform Scripturii. Era ziua următoare. În noaptea aceea inima mea a fost foarte tulburată. Eu am dormit într-un câmp de porumb pentru că nu aveam destui bani să-mi permit un pat. Aveam doar pentru întoarcere. Pentru micul dejun mi-am cumpărat două zile pâinici vechi. Ei m-au invitat să iau masa cu ei, dar nu aveam destui bani ca să plătesc. Era 1933, timpul crizei economice, un timp greu. De aceea eu m-am gândit: „Cum să fac eu asta? Eu nu vreau să mănânc cu ei, dar eu vreau să știu ce au ei. Ei au ceva ce eu nu am.“ În dimineața următoare m-au rugat să vin pe platformă împreună cu alți predicatori pentru a ne prezenta cine suntem și de unde venim. Eu am spus numai: „William Branham, evanghelist, Jeffersonville.“ și m-am așezat. Atunci eram cel mai tânăr predicator de pe platformă. În ziua următoare m-au chemat pe platformă ca să vorbesc. Noi am fost foarte binecuvântați. După ce am vorbit, am făcut cunoștință cu mulți oameni care m-au invitat în adunările lor. M-am gândit: „Dacă m-aș întâlni cu acești doi bărbați care au vorbit în limbi și au tălmăcit!“ Asta ardea în inima mea. Eu o vroiam neapărat. După cum v-am spus la început, eu am primit un dar mic. Voi știți, darurile și chemările sunt irevocabile; le ai toată viața. Dacă sunt daruri de la Dumnezeu, atunci ești născut cu ele. S-a întâmplat deja de când eram copil. Oamenii care-mi cunosc viața știu că este așa. Atunci nu am știut ce era. Eu o numesc viziune, dar atunci nu știam ce este. Eu mă gândeam: „Dacă aș putea să vorbesc cu ei!“ Duhul care era în clădire, credeam că este Duhul lui Dumnezeu. Am reușit să vorbesc cu unul din ei. Eu i-am pus câteva întrebări și am văzut că este un creștin adevărat. Nu era nici o îndoială: bărbatul era într-adevăr credincios. Apoi am vorbit cu celălalt, și dacă m-am întâlnit vreodată cu un fățarnic, atunci el era acela. Bărbatul era căsătorit cu o femeie blondă, dar avea doi copii cu o femeie brunetă. Eu mă gândeam: „Ce este acum? Eu sunt total dezorientat. Eu sunt un fundamentalist; trebuie să fie conform Cuvântului, altfel nu este corect. Același lucru este cu Duhul. După tot ce știu, primul s-a arătat ca adevărat, celălalt ca mincinos. Dar Duhul a căzut peste amândoi. Cum poate să fie așa?“ Eu

am fost nedumerit.

Doi ani mai târziu m-am rugat într-o peșteră, acolo mă duc pentru rugăciune. Într-o după masă am ieșit din peșteră plin de praf și mi-am așezat Biblia pe un butuc. Vântul a suflat și mi-a deschis Biblia la Evrei 6, unde este vorba despre ce se va întâmpla cu noi în ultimele zile, dacă cădem de la adevăr. Atunci nu mai putem fi înnoiți pentru că nu va mai fi jertfă pentru păcatele noastre. Mărăcinii și spinii nu sunt de folos, și vor sfârși în foc. Dar ploaia cade des pe pământ ca să le ude și să rodească. Spinii și mărăcinii vor fi aruncați, grâul va fi adunat. Eu m-am gândit: „Ah, a fost numai o întâmplare că vântul mi-a deschis aici.“ Apoi mi-am așezat iarăși Biblia. Eu mă gândeam: „Acum voi vedea.“ Apoi a venit vântul și a deschis iarăși. Aceasta s-a întâmplat de trei ori. Eu mă gândeam: „Asta este ceva curios.“ Când m-am ridicat, m-am gândit: „Doamne, de ce mi-ai deschis Biblia chiar aici, unde citesc Cuvântul: „Dar dacă aduce spini și mărăcini, este lepădat și aproape să fie blestemat, și sfârșește prin a i se pune foc.”“ Eu mă gândeam: „De ce mi-ai deschis la acest text?“ Apoi am văzut ceva.

Viziunile adevărate vin fără să forțezi ceva. Este Dumnezeu. Eu m-am uitat încolo și am văzut cum se învârtea pământul. El era arat și grăpat. Un bărbat în alb a trecut pe acolo și a semănat grâu. După ce a trecut de curbura pământului, a venit un bărbat care arăta îngrozitor. Era îmbrăcat în negru și arunca peste tot sămânță de buruieni. Amândouă au răsărit. La amândouă le-a fost sete, pentru că era necesară ploaie. Se părea că fiecare plantă se ruga cu capul aplecat: „Doamne, trimite ploaie! Trimite ploaie!“ Apoi au venit nori mari și ploaia a căzut peste amândouă. Când s-a întâmplat aceasta, a sărit grâul cel mic în sus și a strigat: „Slavă Domnului! Slavă Domnului!“ Buruiiana cea mică a sărit și ea și a spus: „Slavă Domnului! Slavă Domnului!“ Apoi viziunea s-a încheiat. Ploaia cade pe cei drepți și pe cei nedrepți. Același Duh poate să cadă într-o adunare, și toți se bucură: fățarnici, creștini toți împreună. Așa este. De ce depinde? După roadele lor se vor cunoaște. Numai după acestea se vor recunoaște.

Acum înțelegeți că ovăzul sălbatic sau grâul sălbatic și alte cereale sunt atât de asemănătoare cu cerealele cultivate, încât chiar și cei aleși aproape că vor fi înșelați. Noi trăim într-o epocă în care se predică și se vorbește despre aceste lucruri. Observați vers. 41. În

ultimele zile cele două sunt atât de asemănătoare, încât El nu se poate baza că o biserică anumită ca metodiștii, bapțiștii sau penticostalii ar putea să deosebească cele două. EL a spus că va trimite îngerii Lui pentru a-i despărți. Un înger vine să-i despartă pe cei dreپți de cei nedreپți. În afară de îngerul Domnului nu poate să facă nimeni aceasta. EL va zice ce este corect și ce este pe dos. Dumnezeu a zis că va trimite îngerul Lui la timpul sfârșitului nu înainte, ci la timpul sfârșitului pentru a aduna. Noi știm că suntem înainte de timpul secerișului. *Înger* este tradus cu „mesager“. Noi știm că sunt șapte îngeri pentru șapte Biserici. Nu s-a întâmplat în timpul epocilor Bisericii.

Fiți atenți cine au fost, conform cuvintelor Sale, semănătorii și cine este sămânța. Un semănător a fost El, Fiul lui Dumnezeu, care a semănat sămânța. După El a venit un dușman care era Diavolul, și a semănat sămânța contrazicerii. Asta s-a întâmplat după ce a fost semănată sămânța adevărată. Prieteni, aceasta s-a întâmplat în fiecare epocă, de când este lumea. De la început s-a întâmplat astfel. EL a spus: „Sămânța lui Dumnezeu este Cuvântul lui Dumnezeu.“ Isus a spus: „Cuvântul este o sămânță.“ Fiecare sămânță va aduce roade după felul ei. Dacă creștinii, copiii lui Dumnezeu, copiii Împărăției au devenit sămânța lui Dumnezeu, atunci trebuie să fie Cuvântul lui Dumnezeu Cuvântul lui Dumnezeu care este vestit în această epocă în care trăim, ca sămânța făgăduită a epocii. Dumnezeu și-a dat Cuvântul la început, și fiecare epocă a avut sămânța ei, timpul ei, făgăduințele ei. Când s-a ridicat Noe, el a fost sămânța lui Dumnezeu, Cuvântul lui Dumnezeu pentru epoca aceea.

Când s-a ridicat Moise, el nu a putut să aducă mesajul lui Noe. Nu ar fi ajutat la nimic, pentru că a fost Cuvântul lui Dumnezeu pentru epoca aceea. Când a venit Hristos, El nu a putut să vestească mesajul lui Noe sau al lui Moise. A fost timpul Lui, când o fecioară trebuia să rămână însărcinată și să nască un Fiu care urma să fie Mesia. Epoca lui Luther, epoca lui Wesley, a metodiștilor, toate epocile până la cea penticostală sunt în urma noastră. Fiecare epocă a primit un Cuvânt al făgăduinței. Oamenii epocii care trăiesc Cuvântul făgăduit sunt sămânța epocii conform celor spuse de Isus: ei sunt copiii Împărăției. Așa este. Descoperirea Duhului Sfânt care se împlinește prin copiii Săi, este sămânța Împărăției pentru epoca respectivă.

Vrăjmașul, Satana, a semănat buruiana, sămânța contrazicerii. El este vinovatul care a făcut acest lucru îngrozitor. Satana a semănat sămânța lui de la început, când Dumnezeu a așezat primii oameni pe pământ. Desigur că Adam a știut că există o cunoștință a binelui și răului, dar el nu se ocupase de această temă. Noi știm că Dumnezeu le-a dat copiilor Săi Cuvântul Lui ca ocrotire. Noi nu avem o altă ocrotire în afară de Cuvântul lui Dumnezeu. Aceasta este ocrotirea noastră nu bombele, buncărele sau ascunzătorile, nu Arizona, California sau altceva. Noi avem numai o ocrotire, și aceasta este Cuvântul. Cuvântul a devenit trup și a locuit printre noi: Isus Hristos. EL este singurul nostru scut. Dacă noi suntem în El, atunci suntem siguri.

Nici măcar păcatul nu este amintit unui credincios adevărat. Ați știut asta? Cine este născut din Dumnezeu nu păcătuiește; el nu poate să păcătuiască. Nici nu este amintit. David a spus: „Ferice de omul, căruia nu-i ține Domnul în seamă păcatul.“ Dacă voi sunteți în Hristos, atunci nu aveți dorința de a păcătui. Închinătorul care este curățat odată pentru totdeauna, nu mai are o conștiință a vinovăției. Voi nu aveți dorința. Pentru lume sunteți poate un păcătos, dar pentru Dumnezeu nu sunteți, pentru că sunteți în Hristos. Cum puteți să fiți un păcătos dacă sunteți în Cel fără păcat? Dumnezeu Îl vede numai pe Acel în care sunteți.

Acum să trecem la seceriș. La început, Dumnezeu a semănat sămânța Lui pe pământ și a așezat-o în inimile copiilor Săi, în familia Sa, ca să țină Cuvântul. Singura lor ocrotire era să țină Cuvântul. Apoi a venit vrăjmașul și a rupt bariera când a semănat sămânța discordiei, care era în contradicție cu Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă la început a fost contrazicere, atunci mai este și astăzi așa. Tot ce mai este adăugat la Cuvântul lui Dumnezeu, mai este sămânța discordiei. Nu mă interesează de unde vine, dacă de la o organizație, de la armată, de la puteri politice tot ce nu corespunde cu Cuvântul lui Dumnezeu, este sămânța discordiei.

Dacă un bărbat susține că este un predicator al Evangheliei, dar spune că zilele minunilor au trecut, atunci este sămânța discordiei. Dacă cineva susține că este un predicator sau un pastor al unei biserici și el nu crede că Isus Hristos este același ieri, azi și în veci până în toate amănunțele, până la trupul Lui fizic, atunci este sămânța discordiei. Dacă el susține că zilele minunilor și ale apostolilor au trecut, atunci

este vorba despre sămânța contrazicerii. Dacă se spune: „Vindecare dumnezeiască nu există“, atunci este sămânța discordiei. Lumea este plină de acestea. Ea împinge la o parte și îneacă grâul. Noi am observat că Diavolul este primul semănător al sămânței discordiei. Asta o știm conform Genesa. Acolo o găsim.

Aici, în Matei 13, Isus îl face răspunzător pe Diavol pentru acea cădere de la Cuvântul Lui. Și în anul acesta 1965 tot ce este în contradicție cu Cuvântul scris, ce nu corespunde cu el sau are o tălmăcire proprie, este sămânța discordiei. Dumnezeu nu o va confirma. EL nu poate. Ea nu se lasă amestecată. Desigur că nu. Este ca sămânța de muștar care nu se amestecă cu nimic. Nu se poate încrucișa. Trebuie să fie cea adevărată.

Sămânța contrazicerii! Sămânța care a semănat-o Dumnezeu în grădina Eden, l-a adus pe Abel. Când Satana a semănat sămânța discordiei, a venit Cain. Unul a adus un om drept, celălalt unul nedrept. Pentru că Eva a ascultat de sămânța discordiei care era în contradicție cu Cuvântul lui Dumnezeu, a venit Baal al păcatului și mai este până astăzi. Noi nu vom scăpa de aceasta până va veni îngerul Domnului și va face despărțirea. Apoi ia Dumnezeu copiii Săi în Împărăția Lui, și buruienile vor fi arse. Observați cele două vițe de vie.

Dacă am avea mai mult timp pentru tema aceasta! Noi putem să atingem numai esențialul, pentru a putea să ne rugăm în câteva minute pentru bolnavi. Cele două sămânțe au crescut împreună, cum a spus Dumnezeu în textul din Matei 13: „Lăsați-le să crească amândouă împreună.“ Cain s-a dus în țara Nod, și-a găsit o femeie și s-a căsătorit. După ce a fost ucis Abel, Dumnezeu a permis să vină Set în locul lui. A urmat o generație după alta, atât de la cel drept cât și de la cel nedrept. Dar noi știm că cele două linii au avut relații până când răutatea a devenit atât de mare, încât Dumnezeu a trebuit să distrugă omenirea.

Dar totuși au crescut cele două semințe, sămânța discordiei și sămânța lui Dumnezeu. Una a culminat cu Iuda Iscarioteanul, și cealaltă cu Isus Hristos. EL era sămânța lui Dumnezeu; El era începutul creației lui Dumnezeu; El nu era mai puțin decât Dumnezeu. Iuda a fost născut ca fiu al pierzării. El a venit din iad și sa întors în iad. Isus Hristos a fost Fiul lui Dumnezeu, Cuvântul lui Dumnezeu descoperit. Iuda Iscarioteanul în discordia lui era sămânța lui Satana care a venit în lume

pentru a înșela, ca și Cain, tatăl lui de la început. Iuda s-a jucat numai de-a biserica. El nu a fost sincer și nu credea cu adevărat, altfel nu l-ar fi trădat pe Isus. Dar el a semănat sămânța discordiei. El a crezut că poate să fie prieten cu lumea, Mamon, și prieten cu Isus. Dar a fost prea târziu pentru el ca să mai facă ceva. Când a venit ceasul morții și a înfăptuit această răutate, a încălcat linia de despărțire. El a mers prea departe și nu a mai putut da înapoi. El a trebuit să meargă drumul ca înșelător. El a semănat sămânța discordiei și a vrut să fie favorizat de organizațiile timpului acela, și anume ale fariseilor și saducheilor. El s-a gândit că poate să câștige bani și să fie iubit de oameni. Acesta este un motiv pentru care mulți oameni cad de la Cuvânt: pentru că ei vor să fie pe placul oamenilor! Noi avem nevoie de plăcerea lui Dumnezeu, nu de cea a oamenilor. Dar exact aceasta a făcut Iuda când această discordie a ajuns la punctul culminant în el.

Noi știm că Isus a fost Cuvântul. Ioan 1 spune: „La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu ... Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi.“ Cuvântul a fost deci o sămânță. Apoi sămânța a devenit trup și a locuit printre noi. Dacă Iuda a fost sămânța vrăjmașului și a discordiei, atunci și ea a devenit trup și a locuit printre noi în persoana lui Iuda Iscarioteanul. Niciodată nu a avut el o credință adevărată. El avea ceva care credea că este credință. Există o credință adevărată și o credință aparentă. Credința adevărată în Dumnezeu crede pe Dumnezeu, și Dumnezeu este Cuvântul. Ea nu va introduce niciodată ceva. Biblia ne spune în Apoc. 22, 18, că partea noastră va fi scoasă de la cartea vieții, dacă scoatem sau adăugăm ceva la Cuvânt. De aceea nu este ceva neclar, ci numai Cuvântul lui Dumnezeu adevărat, neamestecat. Aceștia sunt fiii și fiicele lui Dumnezeu, care sunt născuți nu prin voia unui om, nu prin strângerea mâinii sau un fel oarecare de botez, ci din Cuvântul lui Dumnezeu, prin Duhul Sfânt și prin ei se descoperă Cuvântul. Aceasta este sămânța lui Dumnezeu!

Vrăjmașul vine la adunare și este strict credincios după o dogmă. Dar nu despre aceasta este vorba. Tot ce se abate de la adevărul Cuvântului lui Dumnezeu, este în contradicție cu acesta. Cum recunoaștem noi asta? Se spune: „Voi aveți dreptul să tălmăciți.“ Nu. Niciun om nu are dreptul să tălmăcească. EL este propriul Său interpret.

EL făgăduiește ceva, și apoi împlinește. Aceasta este interpretarea. Dacă El făgăduiește ceva și apoi împlinește, aceasta este atunci interpretarea. Tot ce este în contradicție cu Cuvântul lui Dumnezeu, este contrazicere. Absolut!

După cum am spus, Iuda nu a avut o credință adevărată. El a avut o credință prefăcută. El a avut o astfel de credință, încât s-a gândit că acesta este Fiul lui Dumnezeu. Dar el nu a știut că este Fiul lui Dumnezeu, altfel el nu ar fi făcut asta. Un bărbat care încheie compromisuri cu privire la Cuvânt care este adevărul, are o credință aparentă. Un slujitor adevărat al lui Dumnezeu va rămâne la Cuvânt.

Nu demult a venit într-o seară un predicator din Arizona, care este conducător la școala cea mai renumită din orașul acesta, și mi-a spus: „Eu vreau să vă corectez în ceva când voi avea o ocazie bună.“ Eu am răspuns: „Aceasta este cea mai bună ocazie. Veniți încoace.“ El a venit și a spus: „Domnule Branham, d-voastră încercați să faceți ceva. Eu cred că sunteți sincer și corect, dar încercați să prezentați lumii o învățătură apostolică. Epoca apostolică a încetat odată cu apostolii.“

Eu am răspuns: „Prima dată vreau să vă întreb, fratele meu, dacă credeți că fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu este inspirat?“ El a răspuns: „Desigur. Sigur că eu cred.“ Apoi eu am spus: „Vreți să-mi arătați atunci din Cuvânt unde a încetat epoca apostolică? Dacă puteți să-mi arătați, atunci voi crede ca și d-voastră.“ Eu am continuat: „Scriitorul din timpul apostolilor ne informează că în ziua de Rusalii, când a început epoca apostolică, s-a întrebat: ‚Bărbați și frați, ce trebuie să facem ca să fim mântuiți?‘ Acela care avea cheile împărăției cerurilor, a răspuns: ‚Pocăiți-vă, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Duhului Sfânt. Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri, și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeuul nostru.‘ Cum poate să se contrazică Cuvântul?“

Bărbatul a zis: „Eu sunt în seara aceasta foarte răcit.“

Eu am răspuns: „Cred și eu.“

Acum spuneți-mi dacă mai cheamă Dumnezeu. Dacă Dumnezeu mai cheamă, atunci mai este epoca apostolică. Desigur. În oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeuul nostru! Atâta timp cât

mai cheamă El, mai este epoca apostolică, deoarece Isus Hristos este același ieri, azi și în veci. Noi recunoaștem astăzi că această contradicție a fost semănată în acea epocă. Dacă ar fi posibil, aș prezenta aceasta în zece până la cincisprezece minute, dar nu merge. S-a întâmplat în timpul epocilor. Noi toți, sau mulți dintre noi citesc Biblia. Când a venit Isus, El a găsit această contradicție, devierea. EL a fost Cuvântul descoperit, El a fost interpretarea Cuvântului lui Dumnezeu, pentru că a spus: „Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.“ Aici o aveți! EL era interpretarea Cuvântului. Fiecare fiu născut din nou și fiecare fiică născută din nou a lui Dumnezeu, din epoca aceasta, este interpretarea Cuvântului. Voi sunteți scrisori scrise și citite de fiecare. Desigur.

Observați, El a spus: „Degeaba Mă cinstesc ei, învățând învățături deviate. Degeaba mi se închină învățând învățături ale discordiei, învățături omenești, dogme omenești și susțin că este Cuvântul lui Dumnezeu, deși nu au nimic comun cu Cuvântul lui Dumnezeu.“

Vedeți, fiecare epocă aduce o astfel de recoltă. Așa a fost în toate epocile, și a noastră nu va face excepție. Noi avem același lucru, și este o epocă mai puternică decât toate celelalte la un loc, pentru că este sfârșitul istoriei lumii. Cea mai mare discordie care a existat vreodată pe pământ, este astăzi pe pământ. În celelalte epoci discordia i-a atras de la Dumnezeu adevărat și viu la idolatrie. Astăzi este așa cum a spus Isus: sunt atât de asemănătoare, încât și aleșii ar fi înșelați dacă ar fi cu puțință. Vorbește despre discordie! O, este atât de ispitor. Satana este printre oameni un astfel de teolog, un astfel de doctor în teologie, încât poate să învețe Cuvântul aproape desăvârșit. Isus ne-a făcut atenți. Observați-l, când va apărea. El spune: „Aceasta nu a fost destinată pentru timpul acesta.“ O, totuși asta este, pentru că Dumnezeu a spus-o astfel. Vedeți ce s-a întâmplat. Același deviere a aprins mânia lui Dumnezeu în zilele lui Noe, când Dumnezeu l-a trimis pe mesagerul Lui care a predicat înflăcărat și i-a chemat pe oameni la pocăință. Discordia s-a stins. Dar ce a făcut Satana? El a început imediat să semene din nou în Ham. Așa este.

Apoi s-a ridicat Moise din pustiu, marele proroc, pentru a conduce poporul Israel afară. Ce s-a întâmplat? Moise, marele proroc

al lui Dumnezeu, le-a adus adevărul absolut, adevărul confirmat. El s-a întâlnit cu Dumnezeu. Dumnezeu a dovedit că s-a întâlnit cu el. Oamenii de acolo, preoții, aveau religiile lor, ritualurile, drepturile lor și altele. Dar Moise era acolo ca o confirmare a interpretării Cuvântului. Să nu uitați asta. Moise a fost interpretarea făgăduinței lui Dumnezeu. EL a spus că o va face. El era interpretarea lui Dumnezeu.

Ce s-a întâmplat? Adunarea era ieșită de câteva zile din Egipt, când Satana a intrat într-un om, în al doilea Cain. Era Balaam. El a semănat discordie între ei. Noi știm că este așa. Acest Balaam cu învățătura lui: „Noi suntem toți la fel, Îi slujim aceluiași Dumnezeu“, a văzut corect din punct de vedere fundamental. El a adus o jertfă cum a cerut Dumnezeu: șapte berbeci, șapte vite pe șapte altare, și s-a rugat exact la fel de desăvârșit aceluiași Dumnezeu cum a făcut-o Moise în pustiu, exact așa. Dar nu era același lucru. Prin aceasta ni s-a arătat ce se va întâmpla. Acolo era iarăși Cain în persoana lui Balaam. Aici era Dumnezeu în persoana lui Moise. El a tălmăcit Cuvântul Său printr-un om și S-a făcut pe Sine și făgăduința Lui de cunoscut. Și deja a apărut discordia.

Așa s-a întâmplat în zilele lui Iuda. El a venit cu discordia. Gândiți-vă, acel păcat pe care îl credeau oamenii: „Noi suntem toți la fel; noi ne închinăm aceluiași Dumnezeu; să mergem toți la aceeași biserică; să fim un popor“, acest păcat nu i-a fost iertat Israelului. Însuși Isus a spus: „Ei toți au murit!“ Ei toți au pierit, în afară de cei trei. Au fost aceia care au crezut făgăduința până la sfârșit. Când a spus fricosul: „Noi nu putem birui țara, noi nu suntem în stare“, Iosua și Caleb au îmbărbătat poporul și au zis: „Noi suntem în stare s-o cucerim pentru că Dumnezeu ne-a făgăduit-o, indiferent cine se împotrivește.“

Noi mai putem predica despre vindecare divină și botezul cu Duhul Sfânt. Noi mai avem puterea lui Dumnezeu pentru a ne despărți de lucrurile acestei lumi. Așa a spus Dumnezeu! Epoca apostolică nu a încetat și nici nu va înceta; continuă. Noi am depistat semănătorul discordiei. Gândiți-vă: păcatul acela nu a fost iertat. Frate, dacă atunci nu a fost iertat, ce este acum când se adună sămânța adevărată din toate epocile? Vedeți, ceea ce a făcut Balaam s-a continuat până a ajuns la punctul culminant cu Iuda Iscarioteanul. Cealaltă sămânța s-a revărsat în Isus. Ce a fost? Iuda și Isus au fost o reflectare a lui Cain și Abel.

Iuda a fost religios, Cain la fel. Cain a făcut un altar, a adus o jertfă, s-a închinat lui Dumnezeu, și a fost la fel de sincer ca celălalt. Dar vedeți, el nu avea descoperirea asupra Cuvântului. El credea că Adam și Eva ar fi mâncat mere sau alte fructe. Abel a știut prin descoperire că nu este așa. Sângele i-a scos afară, de aceea el a jertfit un miel. Dumnezeu a depus mărturie că jertfa lui este corectă. Apoi Cain a fost gelos și l-a ucis pe fratele lui. Așa cum el l-a ucis pe fratele său pe același altar pe care a murit jertfa lui, mielul, care a murit pe altar, astfel L-a trădat Iuda pe Isus Hristos înaintea altarului lui Dumnezeu. El L-a ucis cum a făcut-o Cain cu Abel. Cain a fost sămânța discordiei.

Același lucru a fost cu Balaam, proorocul închiriat, un bărbat care trebuia să știe mai bine. Dumnezeu l-a avertizat prin semne și minuni. Chiar și o măgăriță a vorbit în limbi necunoscute. Dar totuși el a mers mai departe. El a fost născut pentru a fi un semănător al discordiei. Dacă Isus a prezis că această epocă se va încheia cu cea mai mare discordie care a existat vreodată biserica căldică din Laodicea care L-a scos pe El afară, cum poate să fie atunci altceva decât discordie? Sigur că este aceasta. Se sfârșește în această epocă.

Pe Golgota a fost ca la Cain și Abel. Fiți atenți, după ce s-a înălțat Isus, a fost trimis Duhul Sfânt. EL a adus sămânța, Cuvântul la viață, cum am observat noi ieri seară. EL este Acela care face Cuvântul viu. „A face viu“ înseamnă: a aduce la viață. Duhul Sfânt cel adevărat va aduce numai Cuvântul la viață, care este El, dar nu o dogmă. Asta nu poate El, pentru că El nu are nimic comun cu o dogmă. EL este viața Cuvântului lui Dumnezeu, pentru că El este Dumnezeu. EL face trupul viu. Fiți atenți, ce s-a întâmplat. După cum ne relatează Biblia, Ioan a scris copiilor săi: „Copilașilor, voi ați auzit despre venirea Anticristului. El este deja acum în lume în copiii neascultării.“ Aceasta a fost treizeci de ani după revărsarea Duhului Sfânt. Când a venit Duhul Sfânt, a adus sămânța adevărată la viață. Dar apoi a venit din nou devierea. Și astfel continuă mai departe. Cuvântul adevărat a fost confirmat. Proorocii din vechime confirmau Cuvântul lui Dumnezeu ca fiind adevărul, când predicau. Poate a citit cineva despre Conciliul de la Niceea sau despre vremea de dinainte. S-a întâmplat în timpul celor cincisprezece zile de politică sângeroasă, când grupul roman a venit și a vrut să facă dintr-o adunare o denomițiuine. Proorocii care erau îmbrăcați în blănuri de

oaie și se hrăneau cu plante, au apărât Cuvântul. Dar ce s-a întâmplat? Trebuia să fie ca la Cain și Abel. Unul trebuia să moară.

Desigur că s-a întâmplat. Cuvântul și-a pierdut influența printre oameni. Ei au votat împotriva Cuvântului adevărat și au introdus în locul acestuia dogme ale discordiei în biserica catolică. Ei au introdus și un papă, episcopi și alte lucruri. S-a lăsat deoparte însemnătatea adevărată a unui Petru, Maria și a celorlalți și au făcut icoane din ei, până nu a mai rămas decât o ceremonie, care a fost numită „religie creștină“. Ce a fost? Sămânța discordiei. Pentru prima dată o adunare de pe pământ a devenit o organizație. Ce a fost? S-a început semănarea sămânței discordiei, în momentul când s-a introdus și s-a scos. Cine a auzit vreodată că în Biblie este scris că vinerea nu este voie să se mănânce carne? Cine a auzit vreodată că în Biblie a fost cineva stropit, în loc să fie botezat prin scufundare? Cine a auzit despre o „Ave Maria“? Cine a auzit vreodată despre toate aceste absurdități pe care le au și protestanții? Oala nu poate numi cazanul unsuros. Cine s-a făcut vinovat numai puțin, este vinovat pentru tot. Cine a auzit vreodată că Dumnezeu se ocupă de o organizație? Arătați-mi un exemplu, unde una dintre ele a rămas în viață după ce a devenit o organizație. Ei au murit pe loc și nu s-au mai ridicat niciodată. Este timpul să se întâmple ceva. Este timpul să înceapă Dumnezeu să lucreze. Se distruge influența asupra oamenilor.

Același lucru s-a făcut astăzi. Ei distrug influența și spun: „O, această grupă de ‚sfinți‘! Ei nu au nimic.“ Este discordie. Întâlniți-vă cu Cuvântul față-n față și vedeți ce este. Vedeți dacă Dumnezeu își tălmăcește propriul Său Cuvânt. Dumnezeu este în stare să aducă la viață din pietre copiii lui Avraam. Amin! Cuvântul a fost confirmat deplin la primii creștini. Dumnezeu i-a eliberat de tot, i-a vindecat de boli, ei au avut prooroci, au vorbit în limbi, au tălmăcit, dădeau mesaje, care se dovedeau de fiecare dată adevărate. Dar totuși, cu toate confirmările Cuvântului, oamenii au fost împotriva și au ales o denotațiune. Ea este mama tuturor organizațiilor.

Amândouă au ajuns la statura de om mare. S-a semănat din nou. Era aproape de moarte, dar în timpul lui Luther a înflorit din nou, cum am prezentat în celelalte mesaje aici dimineața la micul dejun. În zilele lui Luther a înflorit din nou. Ce au făcut ei apoi? Imediat după ce a

murit acest bărbat, au făcut o organizație. În zilele lui John Wesley, când anglicanii au avut învățătura despre siguranța veșnică și toate celelalte le-au adus aproape la universalism, a înflorit de mai multe ori. Dar ce s-a întâmplat? Dumnezeu l-a lăsat pe un bărbat cu numele John Wesley să se ridice, care a stricat toată treaba. Dar ce s-a întâmplat după ce Asbury și ceilalți au decedat? S-a format o organizație, și acum aveți multe feluri de metodiști. După aceea s-au ridicat alții: Alexander Campbell, John Smith, etc.

La sfârșit a venit un nou Rusalii. S-a ieșit din totul afară. Ce s-a întâmplat atunci? Ei au avut un început bun. Ce v-a oprit? Voi v-ați întors în aceeași mlaștină, în același vad din care ați ieșit, v-ați întors la contrazicere. Pentru a forma organizații, trebuia să faceți compromisuri cu privire la Cuvânt. De fiecare dată, când Dumnezeu trimitea ceva nou, nu ați putut să o primiți. Așa este. A fost contrazicere. Vedeți, este așa cum am spus acum câteva zile: prima tulpină care crește din rădăcină, primește apoi frunze și crește mai departe până la spic. Iarăși a trecut prin tulpină și a ieșit la suprafață. Învelitoarea este aproape ca spicul copt. Noi am crezut că este frumos. Dar atunci când o deschideți, nu este nici un grâu înăuntru. Ea este purtătoarea în care crește grâul, și apoi moare. Viața o părăsește și merge mai departe în grâu. Ei le-au dat un nume bisericilor pe care le-au semănat.

Astăzi vedem că așa-zisele noastre biserici, până la penticostali, nu au fost mulțumiți să iasă afară, nu, a trebuit să formăm grupurile noastre proprii. Au venit tot felul de lucruri posibile; noi trebuia să avem una și cealaltă și iarăși să formăm un grup. Cineva s-a ridicat și a zis: „EL vine pe un nor alb!“ Un altul a spus: „EL vine pe un cal alb!“ Și deja s-au format două grupuri diferite. Ce este? A fost semănată contrazicere. Indiferent ce este când vine El, tălmăcește propriul Său Cuvânt. Lăsați-ne să așteptăm timpul. Pentru că noi vorbim chiar despre aceasta: mesajul timpului acesta nu se primește. Tot timpul se vorbește despre ceea ce va face Dumnezeu sau ce a făcut El, dar ceea ce face acum, ei nu dau nici o importanță. Astfel aducem discordie înăuntru.

Astăzi putem să vedem că toate bisericile noastre au semănat vânt și au cules furtună. Noi nu mai avem astfel de adunări de rugăciune și de slujbe, cum le-am avut odată. Ce s-a întâmplat? Noi am părăsit liniile noastre drepte. Chiar și adunările noastre penticostale sunt pline

cu femeii care au părul scurt. Mai demult nu a fost permis așa ceva. Ele au fețe fardate, unghii vopsite și toate cele posibile. Bărbații moderni stau în față, care au fost căsătoriți deja de trei sau patru ori; tot așa și diaconii. Ce discordie! Este murdărie. Cum fac ei asta? Dumnezeu nu ar accepta aceasta în Biserica Sa. Ei trebuie să meargă la o organizație pentru a intra înăuntru. Le este frică să spună ceva împotriva, căci altfel sunt aruncați afară din organizație.

Dumnezeu să ne dea bărbați care sunt legați numai de Dumnezeu și de Cuvântul Lui, bărbați care spun adevărul. De asta avem nevoie. Ce am făcut noi? Am semănat discordie. Noi am semănat vânt, acum recoltăm furtună. Fiți atenți, acum sunt adunați pentru ardere. Ați observat că Isus a spus: „Mai întâi vor fi adunați și legați, toți acești snopi sunt apoi făcuți grămezi și arși.“? Un snop se numește „metodiști“, celălalt „baptiști“, „presbiterieni“, „lutherani“. Ei toți vin în Conciliul Mondial al Bisericilor. Ce înseamnă aceasta? „Îi lasă mai întâi împreună!“ Aleluia! Ați văzut? Mai întâi El adună neghina și o desparte de grâu, o separă. „O adună și o arde!“ Ei toți vor fi arși prin judecata lui Dumnezeu, pentru că au semănat discordie printre oameni. Ei au forma evlaviei, dar nu recunosc puterea și dezminț Cuvântul, pentru a susține pretențiile asupra unei dogme pe care a introdus-o cineva, care a încercat să o pună în Cuvânt. Nu va funcționa. Este o contradicție. Eu strig astăzi ca proorocul Amos atunci, care a vorbit în oraș: „Eu nu sunt un prooroc, și nici fiul unui prooroc.“ El a spus: „Leul a răcnit: cui nu-i este frică? Domnul Dumnezeu a vorbit: cine să nu vorbească ca prooroc?“ El a vestit judecata peste generația aceea. Același Dumnezeu căruia credeți că-I slujiți, vă va distruge.

Scrieți-vă aceasta. Este pe bandă. Rețineți. Același Dumnezeu! Oamenii se adună acum la această recoltă mare în Conciliul Mondial al Bisericilor. Voi trebuie să mergeți înăuntru. Voi nu puteți să rămâneți afară. Voi ca persoane individuale veți ieși sau veți intra. Nu va exista un „între“. Acesta va fi semnul fiarei. Nimeni nu va putea cumpăra, numai dacă are semnul fiarei, adică au primit discordia. Rămâneți afară sau veniți afară. Fugiți de aceasta! Țineți-vă departe de aceasta! Dumnezeu căruia ei cred că Îi slujesc, îi va distruge. Dumnezeul cel mare al dragostei! Se spune: „Isus s-a rugat ca noi să fim toți una.“ Este scris: „Cum pot să meargă doi împreună, dacă nu sunt de aceeași

părerere?“ EL a spus: „... să fie una, cum sunt Eu cu Tatăl.“ Tatăl a fost Cuvântul, și El a fost Cuvântul descoperit. EL a fost una cu Tatăl, pentru că El a fost împlinirea Cuvântului lui Dumnezeu făgăduit. Așa este astăzi, așa a fost în toate timpurile. Desigur! Pentru că Dumnezeu este unul, El vrea ca și noi să fim una. Cum pot să fie ei una, dacă unii tăgăduiesc nașterea din fecioară și ceilalți vindecarea divină și altele.

Este o astfel de dezordine. Unii dintre ei nici nu cred în Dumnezeu, ceilalți cred că El a fost numai Fiul lui Dumnezeu sau fiul lui Iosif, care a fost doar numit „Fiul lui Dumnezeu“. Așa este într-adevăr. Luther și Zwingli au fost ca frații gemeni. Unii au crezut că El a fost un om bun. Știința creștină spune că El a fost un Prooroc, dar numai un om obișnuit și nu Dumnezeu. Dacă El nu a fost Dumnezeu, atunci a fost cel mai mare înșelător care a fost vreodată pe lume. Ori a fost Dumnezeu sau absolut nimic. EL a fost Dumnezeu.

EL a fost însuși Dumnezeu, care a devenit trup printre noi în persoana Fiului lui Dumnezeu. Desigur! Asta a fost El!

Noi recunoaștem acum că discordia a intrat înăuntru. Noi știm că este aici. Nimeni nu poate să tăgăduiască. Oh! Fiți atenți. EL va distruge grupul care susține că-I slujește lui Dumnezeu. Fiți atenți. Dumnezeu a semănat sămânța Lui. Eu mă apropii încet de încheiere, pentru că este timpul pentru rândul de rugăciune. Dumnezeu a semănat sămânța Lui, și sămânța Lui este Hristos. În unele seri voi predica despre aceasta; unde s-a hotărât Dumnezeu să-Și așeze Numele, dacă este în voia Domnului. Sau poate la un mic dejun, când voi avea mai mult timp. EL este singurul drum de scăpare. EL este singurul Domnitor adevărat. EL este singurul, adevăratul Dumnezeu, în afară de El nu mai există altul. „EU sunt Dumnezeu, singurul Dumnezeu“, a spus El. Isus a spus: „Prima lege este: Ascultă Israele: Domnul, Dumnezeul nostru, este singurul Domn! EU sunt. De ce așteptați un altul? EU am venit în Numele Tatălui Meu, dar voi nu mă primiți; dacă vine altcineva în numele lui, pe acela l-ați primi.“ Asta au făcut ei în Niceea. Se întrebă: „Ești tu un creștin?“ „Eu sunt baptist.“ „Ești tu un creștin?“ „Eu sunt pentecostal.“ „Ești tu un creștin?“ „Eu sunt metodist.“ Un alt nume!

În ceea ce privește Numele lui Isus Hristos, ei se îndepărtează de el cât pot de mult. Ei nu vor să aibă nimic de-a face cu el, pentru că El este Cuvântul, și Cuvântul se face de cunoscut! Observați singurul drum

de scăpare. EL este Trandafirul din Saron, așa o spune Biblia. Dar fiecare denumire a lui Dumnezeu se referă la Isus Hristos. EL este Alfa și Omega; Începutul și Sfârșitul; El, care a fost, este și va veni; rădăcina și vlăstarul lui David, ambele: rădăcina și vlăstarul lui David; Luceafărul dimineții, Trandafirul din Saron, Crinul din vale, Alfa, Omega, Tată, Fiu, Duh Sfânt; totul în Isus Hristos. EL a fost descoperirea deplină a lui Dumnezeu; Iahve a devenit trup și a locuit printre noi. Exact aceasta a fost El. EL a fost Trandafirul din Saron. Ce s-a făcut cu Trandafirul din Saron? El a fost presat, stors, pentru a face parfum din el. Un trandafir frumos trebuie presat pentru a scoate mirosul din el. A fost o viață minunată, o viață cum nu a mai fost trăită niciodată. Dar pe Golgota trebuia presat.

S-a scos uleiul pentru ungere din Trandafirul din Saron și a fost turnat pe capul lui Aaron. El a trebuit să fie uns înainte de a merge după perdeaua locașului sfânt și înaintea Domnului. El trebuia uns cu uleiul Trandafirului din Saron, pentru a merge o dată pe an ca să stropească tronul. Ungerea trebuia să fie peste el pentru un miros plăcut Domnului, pentru a aduce sângele Mielului înăuntru, după ce a fost stropit cu el. Mantia lui avea împrejurul tiviturii rodii și clopoței de aur. El trebuia să meargă într-un anumit ritm, și ei sunau: „Sfânt, sfânt, sfânt Domnului!“ EL este Trandafirul din Saron, acest miros plăcut, ungerea peste poporul Lui. Voi nu puteți să veniți înaintea Lui într-o dogmă sau altceva, ci cu ungerea acestui Trandafir din Saron, cu Cuvântul. EL este și Crinul din vale.

Cum se face opiumul? Se scoate opium după ce se presează crinul, nu-i așa? Doctorii o folosesc în laboratoarele lor. Dacă un om este nervos, sau dacă o femeie simte că înnebunește; când fuge încolo și înapoi, zbiară și este isterică, atunci doctorul ia un pic din opiumul acesta, îl injectează în venă, și deja se liniștesc. Pentru un timp este bine. Dar după ce încetează efectul opiumului, ei ajung într-o situație mai rea decât înainte.

Dar eu vă spun prieteni, acesta este numai un tablou simbolic înspre opiumul Crinului din vale pe care Îl cunosc eu. EL este Crinul din vale. Pe Golgota El a fost stors. EL a fost rănit pentru nelegiuirile noastre, prin rănilor Lui noi am fost vindecați. Ca o floare a fost stors. EL a fost floarea cea mai importantă care a crescut vreodată. EL a fost

acest Crin din vale, minunatul Trandafir din Saron. Eu cred, că atunci când El a atârnat într-o seară ca aceasta între cer și pământ, El a purtat păcatele lumii și i-a adus omenirii vindecarea înapoi. Biblia spune că El este același ieri, azi și în veci.

Prietene, când Dumnezeu i-a poruncit lui Moise să înalțe șarpele de aramă, a fost un simbol înspre El. Șarpele de aramă este un simbol pentru păcatul judecat. Șarpele de aramă simbolizează păcatul deja judecat. Arama ne îndreaptă înspre judecata dumnezeiască, ca de exemplu altarul de aramă pe care a fost așezată jertfa. Și Ilie s-a uitat în sus și a văzut că cerul era ca arama. Judecata dumnezeiască a venit peste o națiune care a decăzut de la Dumnezeu și nu a crezut. Arama simbolizează judecata, judecată dumnezeiască. Șarpele simbolizează păcatul deja judecat. Isus a fost făcut păcat pentru noi, și El a luat judecata lui Dumnezeu asupra Lui. EL a fost rănit pentru nelegiuirile noastre, bătut din cauza greșelilor noastre, pedeapsa a fost așezată pe El pentru ca noi să avem pace, și prin rănilor Lui suntem vindecați. Dumnezeu are vitrina Lui plină cu opium pentru voi, prieteni creștini care sunteți bolnavi și suferinzi. Voi sunteți oboșiți, este greu pentru voi, nu puteți să mai suferiți. Acest timp modern în care trăim, vă face confuzi. Ați auzit în seara aceasta în emisiunea „Lifeline“, că Rusia plănuiește să cucerească toată lumea? Înainte de a putea avea loc aceasta, trebuie să aibe loc răpirea. Cât de aproape este atunci, prieteni? Vedeți, foarte aproape. Nu vreți să-L căutați în seara aceasta din toată inima? EL este Crinul din vale; EL este același ieri, azi și în veci. EL este în seara aceasta aici, pentru a se înălța în mijlocul poporului Său, cum a înălțat Moise semnul pentru păcatul judecat, și nu numai pentru păcat, ci și pentru boli. Gândiți-vă, Isus a spus: „Și, după cum a înălțat Moise șarpele în pustie, tot așa trebuie să fie înălțat și Fiul omului.“ Pentru ce l-a înălțat Moise? Pentru păcate, necredință și boli. Și Isus a fost înălțat pentru păcat, boli și necredință. A fost același.

În seara aceasta ne aflăm în zilele marei discordii. Isus Hristos a făgăduit în Luca, că în zilele acestea, înainte de venirea Domnului, va fi ca în zilele Sodomei, și că Fiul omului se va descoperi cum i s-a descoperit atunci lui Avraam. Elohim, Dumnezeu, a venit în trup omenesc la Avraam, s-a odihnit acolo și i-a zis ce a gândit Sara în inima ei, deși ea se afla în cort în spatele Lui și El nu o vedea. EL a spus ce

face ea, și a numit-o „Sara“. Lui Avraam nu i s-a adresat cu numele „Avram“, ci cu „Avraam“; lui Sarai nu cu „Sarai“, ci cu „Sara“. „Unde este nevastă-ta Sara?“ El a răspuns: „Uite-o în cort.“ Apoi El a spus: „La anul pe vremea aceasta, Mă voi întoarce negreșit la tine; și iată că Sara, nevastă-ta, va avea un fiu.“ Sara a râs în sine. EL a întrebat: „Pentru ce a râs Sara?“ Isus a spus că Fiul omului se va descoperi în același fel ca atunci, scurt timp înainte de a fi adunată și arsă această mare contradicție. Ce este? Prin aceasta Isus Hristos este înălțat înaintea voastră din nou ca același ieri, azi și în veci. Credeți voi asta? Atunci vrem să ne aplecăm capetele pentru rugăciune.

Scumpe Dumnezeu, noi Te iubim. Cuvântul Tău este hrană pentru noi, o, Doamne. Noi îl iubim. Noi trăim din aceasta, Doamne. Nu primim destul din aceasta. Nouă ne place să ne așezăm la masa Ta, în jurul Cuvântului Tău, și ne bucurăm de binecuvântări, Doamne, când ne adunăm ca frați și surori care am fost răscumpărați prin sângele Fiului lui Dumnezeu. Noi suntem câștigul pentru sângele Tău. Noi am venit în seara aceasta aici, Doamne, și am dedicat aceste seri rugăciunilor pentru bolnavi. În Scriptură Tu ai spus că noi suntem vindecați prin rănile Tale. Atunci nici nu mai este nevoie să ne rugăm, ci noi recunoaștem păcatele noastre, căci prin rănile Tale suntem vindecați. O, ce zi de vindecare! Ce făgăduință a lui Emanuel. Este sigur adevărat. TU ai spus: „Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea; pentru că Eu voi fi cu voi, da, în voi până la sfârșitul lumii.“ La sfârșitul timpului, scurt timp înainte de marea distrugere, va fi ca atunci cum ai spus Tu, înainte de a cădea focul peste Sodoma și de a arde lumea păgână: va avea iarăși loc o descoperire a Fiului omului, cum s-a întâmplat în timpul Sodomei. Tată, fie ca oamenii să nu scape această ocazie. Ca un om neajutorat te rog, o, Dumnezeule, ca Tu să mă ierți dacă m-am exprimat greșit, când am vorbit despre „punerea în mișcare“. Eu îi iubesc, Doamne. Eu mă rog ca ei să n-o piardă. Fie ca seara aceasta să fie cea mai puternică, Doamne. Fie ca fiecare bolnav, suferind, orb sau altceva, Doamne, să fie vindecat în seara aceasta. Fiecare păcătos să fie salvat. Fiecare necredincios să-L primească în momentul acesta pe Isus în inima lui. Admite, Doamne. Totul este în mâinile Tale. Noi ne predăm Ție și vrem să trăim că venirea Ta în mijlocul nostru.

TU ai spus în Ioan 14, 12: „... cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu.“ Noi știm cum Te-ai făcut de cunoscut oamenilor, pentru că Tu ai fost Proorocul despre care a spus Moise că va veni. Sute de ani ei nu au mai avut nici un prooroc, peste tot a fost numai discordie, și totuși Cuvântul lui Dumnezeu trebuia să se împlinească. De aceea a devenit Cuvântul trup. Același lucru a fost cu contrazicerea. Tată, noi vedem astăzi cum discordia devine o legătură mare. Noi recunoaștem că și Cuvântul ia forma trupului. Binecuvântează-ne în seara aceasta, Tată. Noi ne predăm Ție împreună cu Cuvântul. Ceea ce crezi Tu că este necesar, înfăptuiește cu noi, Doamne. În Numele lui Isus, Amin.

(O soră vorbește în limbi tr. rom.) Stați liniștiți. Noi nu știm ce a spus El. Poate El vrea să ne spună ceva.

Mai stați liniștiți un pic. (Un frate dă tălmăcirea tr. rom.)

Amin. Ați citit în Scriptură cum dușmanul s-a apropiat odată cu putere? Ei au fost toți adunați, apoi a venit Duhul Sfânt peste un bărbat și i-a spus. El a proorocit unde trebuie să meargă. Așa i-au biruit pe dușmani. Acum se apropie din nou. Există un loc unde dușmanii voștri sunt nimiciți: prindeți mâna lui Dumnezeu. Mâna lui Dumnezeu în Hristos. Desigur. Cuvântul. Primiți-o în seara aceasta în inimile voastre, în timp ce noi îi chemăm pe oameni în rândul de rugăciune.

Eu cred că Billy a împărțit pentru seara aceasta bilete de rugăciune. Noi începem cu B cincizeci. Ieri seară am chemat cincisprezece. Atâția chemăm noi de obicei în fiecare seară. Țineți-vă biletele pregătite; noi începem acum. Vor veni cincisprezece la rând. B cincizeci până la o sută. B ca Branham. Cine are B cincizeci? Ridicați mâna. O da, acolo în spate. Cincizeci. Vino te rog în față.

Poate sunt străini aici care nu știu cum se procedează. Fiul meu sau, dacă el nu poate, fratele Borders sau altcineva vine aici. El ia o sută de bilete și le amestecă în fața oamenilor. Apoi vă dă un bilet. El nu vă poate zice dacă veți fi chemați pe platformă. El nu știe, tot atât de puțin ca mine. Seara chem zece sau cincisprezece bilete. Dar asta nu are nimic de-a face cu vindecarea voastră. Se poate întâmpla unde ședeți. Vedeți ce s-a întâmplat în ultima seară. Câți au fost ieri seară aici? Lăsați-mă să văd mâinile voastre. Peste tot în adunare au fost vindecați oameni.

Aici sunt acum optzeci și cinci, optzeci și șase, optzeci și șapte, optzeci și opt, optzeci și nouă, nouăzeci. Să vină aici. Aici mai este cineva. Acum sunt toți aici. Acum nouăzeci până la o sută. Pentru acei care nu pot să meargă, avem aici trei, nu, chiar patru cărucioare rulante, după cum văd eu. Dacă voi aveți un bilet de rugăciune al cărui număr a fost strigat, și voi nu puteți să mergeți, atunci ridicați mâna. Atunci voi veți fi aduși aici.

Dacă voi nu aveți un bilet de rugăciune, rămâneți acolo și vă rugați. Spuneți: „Doamne Isuse, lasă-mă să fiu eu în seara aceasta.“ Câți nu au bilete de rugăciune? Ridicați mâna. Bine. Eu vreau să spun ceva și sper că nu se aude batjocoritor. Atunci a venit o femeie, care nu avea bilet de rugăciune, cum spunem noi astăzi. Ea s-a înghesuit prin mulțime și a spus (vă rog să ascultați bine): „Dacă aș putea să-I ating numai colțul hainei Lui, atunci voi fi vindecată.“ Câți cunosc evenimentul? Bine. Ce a făcut ea? Ea L-a atins, s-a dus mai departe și s-a așezat. Isus s-a întors. EL a știut unde se afla ea. Așa este? EL cunoștea necazul ei, nu-i așa? EL a știut ce are, și i-a spus. Ea a simțit în corpul ei că sângele s-a oprit. Așa este? De ce? Pentru că ea L-a atins.

Câți creștini sunt în seara aceasta aici, care știu că Isus este acum Marele Preot conform Evrei, Marele Preot care are milă de slăbiciunile noastre? Este El acela? Dacă El este același Mare Preot, are aceeași slujbă ca Mare Preot, cum va proceda El atunci? EL va proceda exact așa ca atunci. Credeți voi asta? Dacă credeți, atunci El va proceda exact așa ca atunci. Câți cred aceasta? Ridicați mâna voastră și exprimați: „Eu cred cu adevărat.“

Înainte de a vă așeza în rândul de rugăciune, vrem să facem un rând de rugăciune. Eu știu că El este aici. Eu simt prezența Lui. Eu știu că El este aici. S-a format rândul de rugăciune? Eu am vrut să chem și din adunare. Rugați-vă și uitați-vă încoace. Rugați-vă, credeți-L pur și simplu.

Acolo șade o doamnă care se uită la mine. Ea stă direct lângă o femeie care are ochelari. Nu puteți vedea că este ceva deasupra acestei femei? Uitați-vă încoace. Vedeti? Ea are o suferință de inimă. Crezi tu că Dumnezeu te poate vindeca? Dacă da, ridică mâna ta. Acesta a fost necazul tău. Așa este. Dacă a fost într-adevăr necazul tău, atunci ridică mâna ca să vadă oamenii. Ridică mâna ta sus. Tu nu o mai ai. Credința

ta te-a vindecat.

EL este același ieri, azi și în veci. Există o contradicție, dar Isus Hristos este același ieri, azi și în veci. Rugați-vă mai departe. Voi nu trebuie să fiți aici sus, asta trebuie să știți.

Aceasta este o doamnă pe care nu am văzut-o niciodată în viața mea, după câte știu eu. Femeia stă aici și are un bilet de rugăciune. Tu nu ai știut dacă vei fi chemată. Cineva ți-a dat un bilet de rugăciune. Numărul tău a fost chemat, de aceea ai venit aici. Așa este? Eu nu pot să știu cine ești tu, ce ești, de unde vii, ce vrei absolut nimic. Eu sunt un bărbat, tu ești o femeie. Același tablou îl găsim în Biblie, în Ioan cap. 4. Voi întrebați acum: „Ce ai făcut mai înainte, frate Branham?“ S-a pus simplu în mișcare. Eu nu știu nimic. EL trebuie s-o facă; eu nu știu nimic. Cum s-a întâmplat cu femeia de acolo? Eu nu am văzut-o niciodată în viața mea. Ea îmi este străină. Eu cred că a fost o femeie. Cine a fost vindecat acum acolo în adunare? Desigur. Ne suntem străini? Dacă este așa, fă un semn cu mâna. Vedeți voi? Eu nu am văzut-o niciodată pe femeia aceasta, ea a șezut acolo și a crezut. Ea a atins ceva, nu-i așa? Nu-i ajută nimănui, dacă nu se atinge. Nu puteți să recunoașteți că Biblia este într-adevăr Cuvântul lui Dumnezeu? EL este același ieri, azi și în veci. Noi vom merge la Templul Sfântului Duh care este Hristos. Aceasta este sămânța adevărată. Atunci vine adevăratul Duh Sfânt în sămânța adevărată a Cuvântului. Nu este de ajuns să iei numai o parte din aceasta. Asta o face Satana. Vedeți, este vorba despre fiecare cuvânt. EL nu este numai Dumnezeu pe jumătate, ci întreg. Apoi se întâmplă astfel de lucruri.

Aici este o femeie pe care nu am văzut-o niciodată. Isus s-a întâlnit atunci cu o astfel de femeie. Poate că ea nu este în aceeași situație; eu nu știu. EL a șezut la o fântână. EL trebuia să meargă prin Samaria. Samaria era în munți. Pe drumul Lui înspre Ierihon, El trebuia să treacă prin Samaria și a ajuns în orașul Sihar. Acolo El s-a așezat la fântână și i-a trimis pe ucenici să cumpere alimente. Câte rase omenești există astăzi pe pământ? Trei. Urmașii lui Sem, Ham și Iafet. Noi toți suntem urmașii lui Noe. Ceilalți locuitori ai pământului au fost distruși în timpul acela. De aceea au existat numai trei grupe de oameni: iudeii, păgânii și samaritenii, care erau pe jumătate iudei și pe jumătate păgâni. Și astăzi există numai trei rase pe pământ. Tot ce vine de la Dumnezeu,

este desăvârșit în trei. Cele trei le-am amintit deja în seara aceasta: trei stadii ale discordiei, trei stadii ale Cuvântului devenit trup. EL le-a vorbit iudeilor și i-a spus lui Natanael unde a fost, când l-a adus Filip la El. EL a spus: „EU te-am văzut când stăteai încă sub smochin.“ Către Petru, care l-a adus pe Andrei, El a spus: „Numele tău este Simon; de acum încolo te numești Petru. Tu ești fiul lui Iona.“ Aceștia au fost toți iudei. Aici El vorbește cu o samariteancă.

Acum este timpul neamurilor. Nici măcar o dată nu a înfăptuit El așa ceva în fața neamurilor. Cercetați Scriptura. Niciodată! Dar în Luca 17 El a făgăduit că o va face scurt timp înainte de venirea Sa. EL s-a așezat acolo și a venit o femeie care era pe jumătate evreică, pe jumătate păgână. EL a rugat-o: „Femeie, dă-mi să beau.“ Ea a răspuns: „Cum ceri Tu așa ceva? Tu nu ai voie să mă rogi. Noi nu avem legături. TU ești un iudeu, și eu sunt samariteancă.“

EL a răspuns: „Dacă ai ști tu cu cine vorbești, atunci M-ai ruga tu pe Mine să-ți dau să bei.“ Ce a făcut El? EL a luat legătură cu Duhul ei. Când a stabilit necazul ei, i-a spus să-l cheme pe bărbatul ei. Ea a răspuns că nu are. Apoi El a spus: „Așa este. Tu ai avut cinci bărbați ...“ Vedeți, când fariseii au văzut aceasta, au spus în contradicție cu Cuvântul: „Acest bărbat este Beelzebub, un ghicitor.“ Isus a răspuns: „Cine spune ceva asemănător despre Duhul Sfânt, când vine El și face lucruri asemănătoare, atunci nu i se va ierta niciodată.“ Aici aveți contradicția voastră. EL a spus că-i va ierta, pentru că Duhul Sfânt nu era încă venit, jertfa Mielului nu murise încă. Femeia însă nu a gândit astfel. Ea a spus: „Doamne, eu recunosc că Tu ești un prooroc.“ Sute de ani ei nu au mai avut nici un prooroc. „Eu recunosc că Tu ești un prooroc. Noi știm, când vine Mesia care se numește Hristosul, atunci El va face exact aceasta.“

Dacă El a făcut-o ieri, atunci El mai este și astăzi același. Așa s-a făcut El de cunoscut atunci. Astăzi nu este tot așa? Trebuie! Aici se întâlnesc din nou o femeie și un bărbat. Ea nu este femeia aceea, eu nu sunt bărbatul acela, dar același Duh Sfânt este aici. EL a dat făgăduința că noi vom face aceleași lucrări pe care le-a făcut El în zilele acelea, când se va descoperi Fiul omului. Eu nu te cunosc; tu știi că este așa. Noi ne suntem străini. Tu stai aici, și poate ceva nu este în ordine cu tine; eu nu știu. Dar dacă Domnul Isus îmi va descoperi necazul tău prin

Duhul Său Sfânt, vei crede atunci că El este Fiul lui Dumnezeu și nu un om? Aceasta este numai o învelitoare, un Templu, pe care l-a folosit Dumnezeu și l-a ales. EL o face în harul și alegerea Lui suverană. Vei crede? (femeia spune: „Amin.“ tr. rom.)

Câți din adunare vor crede? Noi doi stăm aici în lumină și nu ne-am văzut niciodată în viață. Eu nu știu cine este femeia aceasta, ce este ea, de unde vine și ce vrea. Eu nu am văzut-o niciodată în viață, la fel și femeia de acolo. Dar vedeți ce vreau să fac: eu vreau să îndepărtez discordia de voi pentru ca voi să credeți Cuvântul, căci Cuvântul a devenit trup printre noi. Cuvântul devine viu în trupurile noastre. Aceasta arată prezența lui Dumnezeu. Fie ca El să admită aceasta. Ea are o problemă onorabilă. Ea este stearpă și își dorește un copil. Ea are cam patruzeci de ani. Aceasta este desigur posibil.

Aici stau femei care toată viața lor au fost sterpe și tot așa au venit pe platformă. Și Domnul le-a dăruit copii! Voi, la care a fost tot așa, ridicați vă rog mâna. Vezi? După ce am plecat de aici duminică după amiază, am ridicat o fetiță mică. Mama ei era stearpă și Domnul a vorbit. Fetița cea drăguță este aici? Unde este ea? Acolo șade. Eu cred că și mama ei este acolo. Acolo este fetița. Vedeți voi? Ea a fost un Cuvânt vorbit de Dumnezeu. Vrei să-L crezi din toată inima? Crezi tu că binecuvântarea care ai primit-o, care o simți în tine, este Cuvântul lui Dumnezeu? Dacă Dumnezeu îmi va spune care este numele tău, vei crede atunci? Tu poți deja să te gândești la un nume pentru copil. Doamnă Thompson, tu poți să mergi acasă și vei avea un copil dacă crezi din toată inima.

Credeți voi din toată inima? Aveți credință. Nu vă îndoiiți. Credeți-L simplu pe Dumnezeu. Dumnezeu este Dumnezeu. Cum vă merge, domnul meu? Eu cred că și noi ne suntem străini. Singura dată când v-am văzut în viața mea, după câte știu, a fost când ați venit aici. Eu am crezut că sunteți unchiul fratelui Shakarian, fratele Mashagian, cântărețul. Apoi v-am văzut din nou, când ați venit în rândul de rugăciune. Deci eu vă sunt străin și d-voastră la fel. Poate îmi va spune ceva Domnul Isus despre d-voastră, de exemplu ce doriți. EL v-a dat-o deja. Singurul lucru de care aveți nevoie este destulă credință. Câți înțeleg aceasta? Este necesară numai destulă credință pentru a primi pentru ce vă rugați. Dacă d-voastră stați aici pentru că aveți un necaz și

El îmi poate spune ce doriți, atunci aici trebuie să fie ceva care efectuează aceasta, căci d-voastră știți că eu nu vă cunosc problema. În cuvânt El a făgăduit că o va face. EL a cunoscut gândurile din inimile lor. Așa este? D-voastră aveți dorința cea mare să fiți vindecat. Suferiți de o problemă cu nervii, sunteți nervos. Așa este. Aveți și o suferință de spate. De câțiva vreme este foarte rău. Ați fost operat. Aceasta este AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Este adevărat. Așa este. Aici mai este ceva: dorința d-voastră cea mai adâncă este să primiți botezul cu Duhul Sfânt. Așa este. Veniți aici. Scumpe Dumnezeu, în Numele lui Isus Hristos, fie ca acest bărbat să fie umplut cu Duhul Sfânt, fie ca problemele lui să fie rezolvate. În Numele lui Isus. Amin. Primește-o acum, fratele meu. Să ai credință, nu te îndoii.

Cum îți merge? Eu cred că și noi ne suntem străini. Dacă este așa, ridică mâna ca oamenii să vadă. Atunci ei știu că noi ne suntem străini. După câte știu eu, nu v-am văzut niciodată în viața mea. Eu cred că și d-voastră nu m-ați văzut niciodată, în afară de adunare. Tatăl cereștie, și Cuvântul este aici în fața mea, că eu nu am văzut-o niciodată pe femeia aceasta. De aceea eu nu pot să știu de ce ești aici. Eu nu știu cine sau ce ești, eu nu știu nimic despre tine. Eu nu am putut să-ți spun nimic. Este pur și simplu un dar. Voi ați auzit când am explicat aceasta. Vino aici și ascultă ce spune El. Eu pot să spun numai ce văd. Ceea ce El nu-mi spune, nu pot nici eu să spun. Dacă eu aș spune ceva de la mine, atunci ar fi pe dos. Trebuie să fie greșit. Dar dacă o spune El, este absolut corect. Nu poate și nu a fost niciodată greșit. Atâta timp cât este de la Dumnezeu nu va fi greșit, căci Dumnezeu nu poate greși. Vei crede tu, dacă Dumnezeu îmi va spune ce dorești, sau care este dorința ta, de ce ești aici sau ce ai făcut tu, sau ceva asemănător, cine ești, de unde vii, sau indiferent ce îmi va spune El? Mulțumesc. Tu ai probleme cu picioarele tale. Picioarele tale te chinuie. Așa este. Tu mai ai și o boală de femei, o neregularitate. Tu ai o dorință mare în inima ta, pentru că tu ai pierdut pe cineva sau ceva. Este un băiat: fiul tău a fugit de acasă. Tu vrei ca eu să mă rog ca el să se întoarcă. Dumnezeu din cer, trimite copilul ei înapoi la ea. Fie ca Duhul Sfânt să-l oprească în seara aceasta pe tânăr pe drumul său, Doamne, și să-l aducă înapoi la mama lui. În Numele lui Isus. Amin.

EL, care a știut, îl va aduce înapoi. Nu te îngrijora. Crede acum

și nu te îndoii. Crede din toată inima. Crede și Dumnezeu îți va da și cealaltă. Aceste trei sau patru cazuri de deosebire m-au adus atât de departe încât sunt orbit. Eu nu pot s-o explic. Nu există nici o posibilitate să o explic. Voi spuneți: „Tu spui că este mai rău decât o predică de cincizeci de minute sau mai mult?” Desigur. Dacă ar fi durat trei ore, nu ar fi fost așa de rău.

O femeie a atins haina Domnului nostru Isus. Oamenii nu mă ating pe mine. Vedeți, această femeie m-ar putea atinge și atinge, și nu s-ar întâmpla nimic. Eu sunt numai un om. Ea trebuie să-L atingă pe El. Atunci devine darul activ. Eu personal nu mai sunt și spun numai ceea ce văd, mai mult nu. Dacă ea mă atinge pe mine, nu înseamnă absolut nimic. Dar prin mine Îl atinge pe Isus. Așa L-a atins femeia aceea pe Dumnezeu prin Isus. EL nu a știut ce este cu ea. Ea a atins numai haina Lui, a mers mai departe și s-a așezat. Apoi El a întrebat: „Cine M-a atins?” Apostolii au spus: „Toți Te împing. De ce întrebi așa ceva?” EL a răspuns: „EU am simțit că a ieșit o putere de la Mine.” Voi știți ce înseamnă putere: forță. EL a devenit slab după ce L-a atins o femeie pe El, Fiul lui Dumnezeu. Ce este atunci cu mine, un păcătos, care a fost salvat prin harul Său? Știți voi de ce sunt mai mulți? EL a spus: „Cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le-am făcut Eu, da, chiar mai mari decât acestea; pentru că Eu merg la Tatăl.” „Mai mari” stă scris acolo, dar traducerea corectă din greacă trebuie să fie: „Mai multe decât aceasta veți face.”

Pe această doamnă nu o cunosc. Eu nu știu nimic despre ea. Ea îmi este străină ca și ceilalți oameni. Noi ne suntem străini. Ridică mâna pentru ca oamenii să știe că ne suntem străini. Fiul lui Dumnezeu s-a întâlnit atunci la fântână cu o femeie. A fost un tablou ca aici. EL a vorbit un pic cu ea și a găsit necazul apoi i-a spus problema pe care o avea. Prin aceasta ea a recunoscut că El este Mesia. Tu m-ai atins pe mine și eu pe tine, și nu s-a întâmplat nimic. Dar dacă credința mea prin acest dar și credința ta Îl pot atinge pe El, atunci El poate să vorbească prin mine. Prin aceasta vei recunoaște că El este aici, așa cum a fost acolo la fântână în Sihar. EL este același ieri, azi și în veci. Crezi tu asta? Tu ai atâtea necazuri, atâtea suferințe și complicații. Una din cauzele principale pentru care vrei să mă rog, este artrită. Așa este, nu-i așa? Prin artrită devii tot mai țeapănă. Tu simți când vrei să ridici mâna.

După câte îmi amintesc, tu ai mers foarte încet. Așteaptă o clipă, poate va mai fi spus și altceva. Se simt lucruri care sunt printre oameni. Este ca o batjocorire care vine împotriva. Ei spun: „Asta a nimerit-o numai.“ sau ceva asemănător.

Se pare că tu ești o persoană fină. Eu vreau să mai vorbesc o clipă cu tine. Noi vrem să mai stăm un pic aici, pentru că eu cred că mai ai ceva pe inimă pentru care vrei să-L rogi pe Dumnezeu. Eu nu pot să-ți răspund la rugăciune, dar El poate. Dacă tu crezi, atunci El a făcut-o deja. Dar dacă tu vrei să crezi, să-ți fie de ajutor. Acum eu îți spun: este vorba despre o rudă care nu este aici. Este fratele tău. El nu este nici măcar în statul acesta. El se află într-o țară umedă, unde sunt multe lacuri. Se poate să fie Michigan. Da, este Michigan. El suferă de o boală de moarte. Are o suferință de rinichi nevindecabilă care îl chinuie. Așa este, nu-i așa? Aceasta este AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Trimite fratelui tău batista aceasta pe care o ai în mână și care ai ridicat-o înspre Dumnezeu. Spune-i să nu se îndoiască, ci să creadă. El este acum vindecat, dacă crezi. Crezi tu din toată inima? Dacă crezi, atunci trebuie să faci numai un singur lucru, și anume să o primești. Așa este?

Voi spuneți: „El se uită la oameni cu atenție. El îi studiază.“ Asta se spune deseori. Dar pentru ca voi să știți: această doamnă care vine acum, pacienta, indiferent cine ești, nu mă voi uita la ea. Crezi tu, că Dumnezeu poate să îmi descopere necazul tău? Ridică mâna ta, dacă este așa. Eu vorbesc despre doamna aceasta de aici, pacienta. Dacă crezi din toată inima, astma nu te va mai deranja. Mergi acasă și crede că ești vindecată.

Vedeți, asta este. Chiar dacă privesc încolo, viziunea vine indiferent de ceea ce se întâmplă. Amin. Nu puteți să vedeți? Este așa de desăvârșit, cum numai Dumnezeu poate fi așa de desăvârșit. Crezi și tu? Astma te poate părăsi și pe tine, nu-i așa? Crezi tu? Atunci du-te și spune-I Domnului Isus că Îl crezi. Într-o zi va trebui să mergi cu bastonul, dacă artrita te va paraliza. Dar aceasta nu se va întâmpla. Tu crezi că nu se va întâmpla, nu-i așa? Tu crezi că te vei vindeca. Mergi pe drumul tău. Isus Hristos te face sănătos. Suferințele de inimă îi omoară pe oameni. Dar aceasta nu te va ucide. Crezi tu că Dumnezeu te va vindeca și te va face sănătos? Mergi, crede din toată inima și spune: „Eu m-am rugat destul pentru aceasta.“

Vorbești engleză? Înțelegi engleza? (Vine un traducător tr. rom.) Asta este bine. Spune te rog mai departe ce îți voi zice. Spune-i: dacă crede, atunci durerea de stomac o va părăsi. Crede ea? Și durerea ta de spate te va părăsi. Acum poți să mergi pe drumul tău. Tu ești vindecată. Cum îți merge? Crezi tu? Bărbatul cu durerea de spate care stă acolo, m-a privit când am spus asta. Și el poate fi vindecat; dacă crezi. În ordine.

Doamna care stă direct lângă el, are o durere de ceafă.. Nu este așa, femeie? Crezi tu că Dumnezeu te va vindeca? Așează-ți mâna peste băiatul cel mic, pentru ca și genunchii lui să fie vindecați. Crezi tu? Tu ai avut o boală de femei. Tu nu o mai ai acum. Credința ta te-a vindecat și te-a făcut sănătoasă. Credeți voi că Isus Hristos este același ieri, azi și în veci? Atunci vrem să ne așezăm mâinile unii peste alții și să ne rugăm rugăciunea credinței. Fiecare să se roage rugăciunea credinței. Dumnezeu scump, în timp ce noi suntem învăluți în prezența Ta, Te vedem cum lucrezi în toată adunarea. Peste tot bolnavii sunt vindecați. TU ești Dumnezeu. Eu mă rog ca Tu să vindeci toată adunarea aceasta. Fie ca suflarea lui Dumnezeu să cadă proaspătă în inimile lor. Lasă-i să recunoască, că timpul se încheie. Noi vom mai fi puțină vreme aici, apoi vom fi la El, pe care Îl iubim. Fie ca prezența Lui să le aducă la toți vindecarea. Noi îl blestemăm pe Satana; noi blestemăm întreaga lui lucrare în Numele lui Isus Hristos. Satano, ieși din oamenii aceștia. Toți care credeți acum în Domnul și acceptați vindecarea, ridicați-vă și spuneți: „Eu mă ridic să primesc vindecarea. Eu cred.“ Indiferent în ce situație sunteți, dacă credeți cu adevărat, atunci sculați-vă, ridicați mâinile și spuneți: „Mulțumire Ție, Doamne Isuse, că m-ai vindecat.“ Dumnezeu să fie cu voi.